

saa Postvæsenet viser en Fremgang; der er altsaa Grund til at tro, at Indtægterne ville indgaa rigeligere, end der er budgetteret, ja, endogsaa ret meget rigeligere. Men paa den anden Side er der ogsaa, som den højtærede Ordfører gjorde opmærksom paa, § 28, hvor vi have de Udgifter, der følge af de Love, der ville blive vedtagne i Rigsdagssamlingens Løb, og det vil ikke blive nogen ringe Ting, tror jeg, der bliver Tale om. Og endelig have vi jo Tillægsbevillingsloven.

Naar jeg ser tilbage paa de foregaaende Finansaar, finder jeg, at der for ikke ret lang Tid siden var Paralleller til denne Finanslov. To Gange tidligere efter Systemskiftet have vi haft Finanslove med endnu større Underskud. I 1902—03 vedtog dette Ting en Finanslov med et Underskud paa $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; da Statsregnskabet kom, viste det sig, at de $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Underskud vare blevne bragte ned til 1,8 Mill. Kr. Underskud. I 1903—04 viste Finansloven et Underskud paa 4,8 Mill. Kr.; da Statsregnskabet kom, viste det et Overskud paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Dette er jo ret trøsterigt. Men jeg vil ikke lade være at minde ærede Medlemmer om, at vi have ogsaa historiske Eksempler, der vise den anden Vej. Vi have her i Tinget — jeg siger vi, men jeg var ikke Medlem den Gang — vedtaget en Finanslov, der havde Balance, men som dog, da Statsregnskabet kom frem, viste sig at have et Underskud paa 10 Mill. Kr. I Virkeligheden er det jo saa, at det er umuligt paa Grundlag af den foreliggende Finanslov at stille noget sikkert Horoskop. Det er egentlig først, naar vi have et Statsregnskab liggende for os, at vi kunne tale om den finansielle Stilling. Hvad vi kunne sige om den i dette Øjeblik, er, at Finansloven, som den ligger her, ser meget anstrengt ud, at vi til Gengæld ere sikre paa, at vi leve i en Opgangsperiode, og at der endnu ikke har vist sig Tegn paa, at denne Opgangsperiode løber paa det sidste.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder med Hensyn til Udgifterne paa denne Finanslov, men jeg skal dog gøre opmærksom paa endnu en Ting. Paa § 27 II. er der paa denne Finanslov bevilget en Udgift af i alt 11,345,000 Kr. Det vil altsaa sige, at vi til Jernbaner, Havne og Telegrafanlæg i det kommende Aar agte at anvende et Beløb, der er betydeligt større, end vi have gjort det i en lang Arrække. Jeg skal nævne nogle Tal, der ville vise Dem det. Paa Finansloven for 1902—03

var der bevilget 9,220,000 Kr., paa Finansloven for 1903—04 5,393,000 Kr., for 1904—05 5,455,000 Kr., for 1905—06 7,859,000 Kr. og for 1906—07 9,931,000 Kr. Vi se altsaa, at i de 5 Aar, der ligge forud for dette, er der ikke noget Aar, hvor man har et Beløb tilsvarende til det, der bevilges i Aar. I alt er der i de 5 Aar, jeg nævnte, forud for dette, bevilget paa Finansloven 38 Mill. Kr. til disse ny Anlæg, der dog maa henregnes til Erhvervelse af Formue. Jeg siger, at det er jo ogsaa et Lysspunkt dette, at naar vi staa med et Finanslovforslag her til Vedtagelse, som viser et saa betydeligt Underskud, er det blandt andet ogsaa, fordi vi i Aar anvende et uforholdsmæssigt stort Beløb til Formueerhvervelse. Naar vi anvende mellem 11—12 Mill. Kr. til ny Anlæg under Jernbane-, Havne- og Telegrafvæsenet, betyder det ganske vist ikke en saa stor Erhvervelse af Formue, som der ligger i de 11—12 Mill. Kr. Man plejer at regne med Halvdelen. Hvis man gør det, tror jeg, at efter de nuværende Indtægter af vort Jernbanevæsen regner man ikke meget forkert, og Trafikministeren minder mig om, at ogsaa Telegrafvæsenet er ved at komme sig betydeligt.

Der siges undertiden, at man beskæftiger sig alt for lidt med, hvorledes det vil komme til at se ud i Fremtiden med vore finansielle Forhold. Det er dog vist meget fornuftigt, at man ikke beskæftiger sig for meget dermed, thi det er af den Slags Ting, som det er ganske overordentlig vanskeligt at sige noget sikkert eller blot sandsynligt om. Naar vi tænke paa de nærmest forestaaende Aar, kunne vi jo ikke andet end sige til os selv, at det er ganske overordentlig store Udgifter, der forestaa. Vi ere ikke videre end ved den første Trediedel af Bygningen af Københavns Banegaard, som endnu i en længere Række af Aar vil sluge flere Millioner aarlig. Vi ere nu begyndte at bygge Kristiansborg, og det vil jo ogsaa i en Række af Aar sluge betydeligt. Vi vide, hvorledes i det hele alle de ordinære Udgifter ere stegne og stigende Aar for Aar, og vi vedtage stedse ny humane Love, der give ny Udgifter paa det næste Aars Finanslov. Paa det Budget, der vil blive forelagt til næste Aar, ville vi rimeligvis for første Gang møde Tiendeafløsningen, som vil kræve et meget stort Beløb. Næste Aar ville vi endvidere møde de ny Lønningslove, der ville blive en Følge af den nedsatte Lønningskommissions Arbejde. De ville komme, og de ville komme som et